

Η εορτή της Αγίας Παρασκευής στην Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Με λαμπρότητα τιμήθηκε η ιερά μνήμη της Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής σε ολόκληρη την Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας, στους Ενοριακούς Ιερούς Ναούς, τις Ιερές Μονές και τα πολλά Ιερά Παρεκκλήσια που είναι αφιερωμένα στην μνήμη της.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, την παραμονή της εορτής, Σάββατο 25 Ιουλίου 2026, χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην ακολουθία του Μεγάλου Εσπερινού, στον πανηγυρίζοντα **Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Παναιτωλίου.** Ιδιαίτέρως επήνεσε τον νέο Προϊστάμενο του Ιερού Ναού, π. Νικόλαο Μακρυπούλια, διότι σε μικρό χρονικό διάστημα πραγματοποίησε ευρύτατης κλίμακας ανακαινιστικά έργα στον Ιερό Ναό.

Αμέσως μετά ακολούθησε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας της Αγίας Παρασκευής στους δρόμους της Ενορίας με τη συμμετοχή τμημάτων πολιτιστικών συλλόγων της περιοχής. Μεταξύ του πλήθους των πιστών που συμμετείχαν στην ακολουθία του Εσπερινού και στην Ιερά Λιτανεία ήταν Αντιδήμαρχοι του Δήμου Αργινίου και άλλοι εκπρόσωποι τοπικών αρχών.

Το πρωί της **Κυριακής 26 Ιουλίου 2026**, ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ιστορικό **Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής, στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου.**

Κατά το κήρυγμά του στους πιστούς ανέφερε τα εξής: «Το θαύμα το οποίο διασώζει η σημερινή Ευαγγελική περικοπή δεν αναφέρεται σε μια ίαση από ασθένεια, ούτε σε μια απελευθέρωση από δαιμόνια, ούτε ακόμη και σε μία έγερση εκ των νεκρών. Τέτοιου είδους γεγονότα επαναλαμβάνονται συχνά στα τέσσερα Ευαγγέλια. Σήμερα, όμως, γινόμαστε μάρτυρες ενός γεγονότος, το οποίο πραγματοποιήθηκε μόνο μια φορά. Πρόκειται για τον πολλαπλασιασμό των πέντε άρτων και των δύο ψαριών, με τα οποία χόρτασαν πάνω από πέντε χιλιάδες άνθρωποι και μάλιστα, όπως αναφέρει η περικοπή από το Ευαγγέλιο του Ματθαίου, περίσσεψαν και δώδεκα κοφίνια (Μτθ. 14,14:22).

Οι άγιοι Πατέρες και ερμηνευτές των Ευαγγελίων βρίσκουν στην σημερινή περικοπή πολλές ομοιότητες και παραλληλισμούς με την Θεία Λειτουργία. Τόσο στο θαύμα αυτό, όσο και στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, ο Κύριός μας παρουσιάζεται, τότε μεν ως τροφοδότης των ανθρώπων σε υλική τροφή, στο δε μυστήριο που τελείται διαρκώς στην Εκκλησία, ως τροφοδότης των πιστών προς τους οποίους προσφέρει το Σώμα και του Αίμα Του.

Διπλή, λοιπόν, πηγή τροφοδοσίας, υλικής και πνευματικής, αποτελεί ο Κύριός μας. Αυτό άλλωστε μας επιβεβαιώνει και ο ύμνος της αρτοκλασίας: «Πλούσιοι επώχευσαν και επείνασαν. Οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού».

Ο άνθρωπος αποτελείται από σώμα και ψυχή. Άρα και οι ανάγκες του είναι υλικές και πνευματικές. Έτσι έχουμε την σωματική πείνα, η οποία μας πανικοβάλλει, καθώς αισθανόμαστε πως απειλείται η ίδια μας η ζωή. Δυστυχώς όμως, δεν βιώνουμε με την ίδια ένταση την πείνα της ψυχής, η οποία ζητά και εκείνη την τροφή της, όμως τροφή άλλου είδους, πνευματική, χωρίς την οποία ο άνθρωπος παραμένει βέβαια ζωντανός, εσωτερικά όμως φτάνει συχνά στα όρια του πνευματικού (ψυχικού) θανάτου, δηλαδή σε μια κατάσταση, όπου η ζωή χάνει κάθε νόημα και κάθε προοπτική.

Για τον λόγο αυτό, αδελφοί μου, είναι μεγάλη ανάγκη να ωφεληθούμε από το σημερινό Ευαγγέλιο, αναγνωρίζοντας στο πρόσωπο του Κυρίου μας τον διπλό τροφοδότη του σώματος και της ψυχής μας. Το μεγαλύτερο, όμως, δίδαγμα είναι η διαβεβαίωση πως ο Θεός γνωρίζει όλες μας τις ανάγκες και πως η πατρική Του αγάπη εφευρίσκει άπειρους τρόπους για να τις ικανοποιήσει, αρκεί ο άνθρωπος να διατηρεί ολοζώντανη την εμπιστοσύνη του προς Εκείνον και να είναι έτοιμος να

αναγνωρίζει πάντα την πρόνοια και την αγάπη Του. Όσο αισθανόμαστε παιδιά ενός επουράνιου Πατέρα, ο Οποίος διαρκώς μας φροντίζει με τρόπο πάνσοφο και αποτελεσματικό, τόσο η καρδιά μας θα θερμαίνεται από απέραντη ευγνωμοσύνη και θα Τον δοξολογεί, όπως ακριβώς συμβαίνει με τον ύμνο που ακούμε προς το τέλος της Θείας Ευχαριστίας: «Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένο από του νυν και έως του αιώνος».

Αυτός ο σύντομος ύμνος, ο οποίος ψάλλεται τρεις φορές εναλλάξ από τους χορούς των ιεροψαλτών, έχει μια μακραίωνη ιστορία και κρύβει ένα υψηλό πνευματικό μεγαλείο. Πρώτα, όμως, ας προσέξουμε το περιεχόμενό του. Ίσως αναρωτηθούν πολλοί αδελφοί μας, πως είναι δυνατόν να ευλογεί ο άνθρωπος τον Θεό. Η λέξη «ευλογώ» σημαίνει πως κάποιος λέει καλά πράγματα για κάποιον άλλον, δηλαδή, τον επαινεί. Στην ορθόδοξη χριστιανική παράδοση, όμως, η ευλογία δεν είναι απλώς μια ευχή ή ένας έπαινος. «Ευλογία» είναι η επίκληση και η μετάδοση της Χάριτος του Θεού στον άνθρωπο, αλλά και στα αντικείμενα, τον χρόνο και σε ολόκληρη την κτίση. Ο Θεός ευλογεί τον άνθρωπο, χαρίζοντάς του ζωή, προστασία, καρποφορία, ειρήνη και σωτηρία. Ευλογία είναι η έκφραση της αγάπης και της δωρεάς του Θεού. Η Εκκλησία, μέσω των λειτουργιών της, ευλογεί πρόσωπα, αντικείμενα αλλά και κάθε αγαθή δραστηριότητα του ανθρώπου, ζητώντας από τον Θεό να καταστήσει όλα αυτά μέσον σωτηρίας και αγιασμού. Κορυφαία απόδειξη αυτής της ενέργειας είναι ο Μυστικός Δείπνος, κατά την διάρκεια του οποίου ο Κύριός μας ευλόγησε τον άρτο και τον οίνο, μεταβάλλοντας τα δύο αυτά υλικά στοιχεία σε «γέφυρα» προς την αθανασία.

Αλλά και ο άνθρωπος ευλογεί τον Θεό. «Ευλόγει η ψυχή μου τον Κύριον» αναφωνεί ο προφήτης Δαβίδ στον εκατοστό τρίτο Ψαλμό του. Αυτό δεν συμβαίνει με σκοπό η ανθρώπινη ευλογία να προσφέρει κάτι στον Μεγαλοδύναμο και απολύτως αυτάρκη Θεό. Η ευλογία, την οποία απευθύνει ο άνθρωπος στον Θεό έχει την έννοια της ευγνωμοσύνης και της δοξολογίας για τις διαρκείς και αλλεπάλληλες δωρεές που δεχόμαστε από τον Δημιουργό μας.

Καθώς, λοιπόν, ολοκληρώνεται η Θεία Λειτουργία, με το «Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένο», δοξολογούμε τον Θεό, ο Οποίος μας αξίωσε να μετάσχουμε στο μέγιστο δώρο Του, την Θεία Ευχαριστία, και να κοινωνήσουμε το Σώμα και το Αίμα Του.

Γιατί όμως δεν ευλογούμε τον ίδιο τον Κύριο, αλλά το όνομά Του; Πίσω από το ερώτημα αυτό κρύβεται μία μεγάλη θεολογική αλήθεια: Όταν ο άνθρωπος δίνει όνομα σε οτιδήποτε – ένα πρόσωπο, ένα ζώο ή ένα αντικείμενο – σημαίνει ότι το αντιλαμβάνεται και το κατανοεί. Ο Θεός όμως υπερβαίνει την ανθρώπινη λογική και παραμένει, ως προς την ουσία Του, μακρινός και απρόσιτος. Εκείνος είναι που αποφασίζει τον χρόνο και τον τρόπο που θα αποκαλυφθεί στον άνθρωπο και Εκείνος του γνωστοποιεί το όνομα Του. Στην Παλαιά Διαθήκη, γνωστοποίησε στον

Μωυσή πως ονομάζεται «Γιαχβέ», «ο Ων», δηλαδή αυτός που υπάρχει. Στην Καινή Διαθήκη, ο Υιός και Λόγος του Θεού αποκαλύπτεται με το όνομα «Ιησούς Χριστός». Το όνομα αυτό δεν αποτελεί απλώς μία προσφώνηση, αλλά περικλείει την αποκάλυψή Του, την αγάπη Του και όλες τις διαστάσεις του σχεδίου Του για την σωτηρία μας.

Όταν, λοιπόν, δοξολογούμε το όνομα του Κυρίου στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, δοξολογούμε το συγκεκριμένο πρόσωπο αλλά και τον τρόπο με τον οποίο δίδαξε και ενήργησε όσο ήταν στην γη. Γι αυτό, στην ορθόδοξη παράδοση, οι Πατέρες της Εκκλησίας μας δίνουν μεγάλη σημασία στην προσευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με» και θεωρούν πως και μόνο η επίκληση του ονόματος του Κυρίου ενεργοποιεί στην κάρδιά μας την ευλογία και την προστασία Του.

Πρέπει όμως να γνωρίζουμε και κάτι άλλο, το οποίο, όπως είπαμε, αποκαλύπτει το πνευματικό μεγαλείο του ύμνου: Τον ύμνο αυτόν απηύθυνε προς τον Θεό πρώτος ο Ιώβ, στην Παλαιά Διαθήκη. Πότε όμως; Όταν, η μία μετά την άλλη, του ανακοινώνονταν αλλεπάλληλες καταστροφές, με αποκορύφωμα τον θάνατο όλων των παιδιών του. Τότε, λοιπόν, στην απόλυτη καταστροφή, ο Ιώβ δοξολογησε τον Θεό και κατέθεσε προς Αυτόν την αφοσίωσή και την απόλυτη εμπιστοσύνη στο θέλημά Του, λέγοντας: «Γύμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου, γυμνός και θα απέλθω στην γη· ο Κυριος έδωκεν, ο Κυριος αφήρεσε· όπως θέλησε ο Κύριος, ούτω και εγένετο· εΐη το όνομα Κυρίου ευλογημένον εις τους αιώνας» (Ιώβ, 1:21).

Η ευγνωμοσύνη μας προς τον Θεό, όταν δεχόμαστε τις δωρεές Του, είναι επιβεβλημένη και αυτονόητη. Εκεί όμως που αληθινά δοκιμάζεται η πίστη μας προς Εκείνον είναι όταν το θέλημά Του δεν συμβαδίζει με το δικό μας. Συχνά, στην ζωή μας, βιώνουμε καταστάσεις, οι οποίες μας δημιουργούν τον λογισμό πως ο Θεός δεν εισακούει την προσευχή μας και πως μας έχει εγκαταλείψει. Τότε είναι η στιγμή της μεγάλης, της αληθινής δοξολογίας. Τότε είναι η στιγμή που αποκαλύπτεται το βαθύτερο νόημα της Κυριακής προσευχής: «Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς... γεννηθήτω το θέλημά σου».

Όταν, λοιπόν, η Θεία Λειτουργία φτάνει προς το τέλος της, ακούγοντας το «Εΐη το όνομα Κυρίου ευλογημένο», ας φροντίζουμε, ώστε η καρδιά μας να παραμένει διαρκώς πλημμυρισμένη από δοξολογία προς τον Θεό, χωρίς να επηρεάζεται από τις περιστάσεις της καθημερινότητας. Όπως και αν εξελίσσεται η ζωή μας, ας διακρίνουμε πάντοτε την παρουσία του Χριστού, ο οποίος διαρκώς προστατεύει, προνοεί και ευλογεί.

Είναι βέβαιο πως η προσήλωση στο πανάγιο όνομά Του είναι σε θέση να εξαλείψει κάθε φόβο, να αναπτερώσει τις ελπίδες μας και να ενισχύσει την πεποίθησή μας πως Εκείνος είναι ισχυρότερος από τις αντίξοες δυνάμεις που μας απειλούν και πως τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει την πορεία μας προς την πατρική αγκαλιά

του. Αυτήν ας αναζητούμε μέχρι τέλους της ζωής μας, ως τον τόπο της ατέρμονης και απέραντης χαράς».

Το απόγευμα της Κυριακής 26 Ιουλίου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός μετέβη στην **γραφική παραθαλάσσια κωμόπολη της Παλαίρου**, όπου στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής τελέσθηκε η ακολουθία του μεθέορτου Εσπερινού και ακολούθησε η Λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας και αποτμήματος του Ιερού Λειψάνου της Αγίας στους δρόμους της κωμόπολης, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου.

Η Ιερά Λιτανεία κατευθύνθηκε στο λιμάνι της πόλεως, όπου τελέσθηκε αρτοκλασία και μίλησε στους άρχοντες και τον λαό ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός.

Η ιερά πανήγυρη της Αγίας Παρασκευής στην Πάλαιρο προσελκύει πλήθος πιστών, ντόπιων και επισκεπτών, καθώς η περιοχή έχει εξελιχθεί σε σημαντικό τουριστικό και επενδυτικό προορισμό του Ιονίου, συνδυάζοντας την αυξημένη οικοδομική δραστηριότητα, τις νέες τουριστικές υποδομές και τη φυσική ομορφιά, αφού βρίσκεται χτισμένη στον ομώνυμο κόλπο, απέναντι από τη Λευκάδα και κοντά στα Ακαρνανικά Όρη.

Στην Ιερά Λιτανεία συμμετείχαν η Φιλαρμονική του Δήμου Ακτίου Βονίτσης, πολλοί Κληρικοί, ο Βουλευτής κ. Θανάσης Παπαθανάσης, ο Αντιπεριφερειάρχης Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Μαυρομμάτης, ο Δήμαρχος Ακτίου – Βόνιτσας κ. Θανάσης Κασόλας, εκπρόσωποι δημοτικών, περιφερειακών και λοιπών αρχών της περιοχής και πλήθος πιστών.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)